

Mikä ihmeen maakirkko?

Kestilän Järvikylällä järjestettiin kyläkirkoiksi kutsuttuja jumalanpalveluksia 1960–70-luvulla koulun tiloissa. Näihin tilaisuuksiin kokoonnuttiin kahdesti vuodessa: toisena juhannuspäivänä ja tapanina.

Erityisesti juuri ripille päässeiden odotettiin osallistuvan kesän kyläkirkkoon.

Kuluvana suvenakin voi Siikalatvalla tulla kirkoissa pidettävien tilaisuuksien lisäksi useasti maakirkkoon – luonnossa tai leirikeskuksessa, pihalla tai pirtissä järjestettävään juhlaan.

Kesän kierros alkaa rukoushetkellä Rantsilan Punkerissa sunnuntaina 26.6. klo 13.

Samana eli toisena juhannuspäivänä kokoonnutaan Kestiläänkin, takavuosien tapaan Järvikylälle. Tällä kertaa tullaan klo 15 Saarelle, 1800-luvun metsänvartijan torppa -taustaiseen taloon. Jumalanpalveluksen jälkeen vieraat voivat viipyä kiireettä kesämaisemissa, kahvitella ja halutessaan tukea paikallista museoyhdistystä vapaaehtoisella kahvimaksulla.

Heinäkuussa maakirkkoja on monittain: Mankilan rukoushuoneella sunnuntaina 17.7. klo 10 sekä Selkälän leirikeskuksessa 24.7. klo 10 ja samana päivänä Kärsämänkylän rukoushuoneella klo 14.

Kansanlulukirkoista luonnon helmassa pidetään Piippolan pappilan rannan tilaisuus sunnuntaina 10.7.

Elokuun ehdittyä loppupuolelle kokoonnutaan vielä Perttulin päivien kunniaksi Pyhännän seurakuntatalon rantaan, jossa entisen pappilan paikalla on rakennettu rantaristinen kirkkopaikka.

Miten matkata maakirkkoon? Kesäisin liikkuminen lienee autottomallekin talvea helpompaa: polkaistaan pyörällä, tullaan apostolinkyydillä eli jalan tai pyydetään autoilevaa mökkinaapurია seuraksi. Eikä tarvinne tinkakaan olla, että esimerkiksi seurakunnasta autettaisiin kyytiä kysyvää.

Maakirkkoon valitaan vaatteet ja varusteet sähän sopivasti: hame ja hellehattu tai saappaat ja sadetakki hyvää hyttysvoidetta unohtamatta.

Seurakunnan työntekijät suhtautuvat suopeasti esityksiin tilaisuuksien järjestämisestä. Meidän seurakuntalaisten sopii pyytää palveluksia ajoissa eikä arastella esimerkiksi tilojemme vaatimattomuutta.

Pitopaikakseen kesäkirkko ei kaipaa palkittua puutarhaa tai komeaa kartanoa. Mäntyinen metsänreuna tai hämähirsipirtti riittää ympäristöksi. Kurjenpolvien kukkeus ja leinikkien loisto koristavat alttarin.

”Suo suloisuutta maistaa
myös sielun sanassas,
ain armon sille paistaa,
niin on se autuas.” (Virsi 571: 6.)

Mennään maakirkkoon!

Aino Marttila, kirkkovaltuuston ja -neuvoston jäsen, Siikalatvan seurakunta